

РЕШЕНИЕ

№ 586

гр. София, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 15.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3190** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013г.).

Образувано е по жалба на Б. Д. Д. с ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния му представител адв. И. П., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.1, офис 1, срещу Решение № Ж-42 от 19.01.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила, противоречие на решението с материалните разпоредби и целта на закона. По изложените съображения в жалбата моли решението да се отмени като незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателят Б. Д. Д. се явява лично и се представлява от адв.И. П.. Поддържа жалбата по изложени в нея съображения. Претендира разности.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк.К. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ ЕАД, се представлява от юрк.Р.. Предлага да се отхвърли жалбата и да се потвърди решението на КЕВР.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 79-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Обектът, находящ се в [населено място], [улица], с КИ 00702.138, представлявал парцел с площ 468 кв.м., в който били изградени две сгради- масивна жилищна сграда с брой етажи 1 и застроена площ от 57 кв.м и масивна жилищна сграда с брой етажи 1 и застроена площ от 21 кв.м. Процесният имот е бил присъединен към електроразпределителната мрежа в периода преди 2000г. поради което и договор за същото не е наличен по административната преписка. На 23.07.2009г. е било издадено разрешение за строеж №258, в сила от 07.09.2009г. за процесния парцел, към което е бил представен и Предварителен договор за присъединяване №112055457/ 11.06.2009г. на ЕВН България Електроразпределение АД /л48 и49 от делото/. Според чл.4 от договора: За сключване на Договор за присъединяване Потребителя подава писмено искане след одобряване на инвестиционния проект и издаване на разрешителното за строеж за изграждане или преустройство на присъединявания обект. При незапочване на процедура за сключване на договор за присъединяване в срок от една година по вина на Потребителя се подава ново искане за присъединяване на обекта. Не се доказва по делото жалбоподателя да е подал предвиденото в договора писмено искане за присъединяване на обекта.

През 2010г. двете жилищни сгради в горепосочения парцел са били разрушени и на 17.05.2010г. е издаден протокол за откриване на строителна площадка, като в парцела започва изграждането на нова четириетажна сграда. Строежа се захранва с електроенергия до 28.04.2022г. по налична партида с клиентски номер [ЕГН], ИТН: 1018361. На 14.06.2017г. е монтиран нов електромер на клиента, като е посочена причина- дистанционно отчитане.

В отговор на запитване от страна на жалбоподателя относно предоставената мощност, за процесния обект, същият е уведомен на 27.04.2023г., че са налице основания за закриване на измервателната точка, като такива са посочени обстоятелствата свързани с погиването на присъединения обект, предвид това, че присъединената към мрежата сграда не е идентифицирана, а на нейно място е построена нова такава. Допълнено е, че според разпоредбите на чл.57, вр. с чл. 52, т.1 от Общите условия за договорите за пренос на електрическа енергия на ЕР Юг, предоставят право на мрежовия оператор да преустанови достъпа/преноса на електрическа енергия за всеки обект, в който липсват технически уредби/инсталации, в състояние, което да гарантира безопасната им експлоатация. Жалбоподателя е уведомен, че следва да предприеме действия за провеждане на процедура по присъединяване на новоизграждащия/новоизградения в имота обект/сграда/ по реда и условията на Наредба №6 /л,38 от делото/.

На 28.04.2022г. на служители на Електроразпределение Юг ЕАД са демонтирали електромера и са преустановили захранването с електрическа енергия на процесния имот. За същото е съставен протокол, в който е посочено като причина „Закриване на партида по инициатива на ЕР Юг /л.35 от делото/.

На 05.05.2022г. жалбоподателя подава възражение до ЕР Юг.

На 16.05.2022г. ЕР Юг уведомява жалбоподателя по електронен път, че считат, че с премахване на присъединения обект-паянтова жилищна постройка, отпада задължението за предоставяне на услугата „достъп и пренос“, респективно договора с

клиента се прекратява по право. В същото се указва и реда приложим според ЕР Юг за присъединяване на стоежа в имота към електроразпределителната мрежа /л.43 от делото/.

В последствие Б. Д. депозира жалба с вх.№ Е-13-262-1080/07.09.2022г. до КЕВР. По повод същата е издадено и обжалваното решение № Ж-42 от 19.01.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране. В него е прието, че жалбата е неоснователна, тъй като при извършена проверка е установено, че наличните две сгради в имота, които са били захранени с ел.енергия са били съборени и на тяхно място има стоеж. Приемат, че е нормативната уредба е уредено присъединяване на „обект“ на клиент или производител на електрическа енергия към съответната електроразпределителна или електропреносна мрежа. Поради което, за да е налице присъединяване, следва да е налице обект, който може да се присъедини. В конкретния случай обектът, който е бил присъединен, към настоящия момент не съществува, на негово място е изграден нов обект, който следва да се присъедини по реда на Наредба № 6 от 24.02.2014г. Поради тези аргументи, жалбата е приета за неоснователна и е прекратено административното производство.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи и ангажирани от страните такива, назначена е и е приета съдебно-техническа експертиза, според заключението, на която:

При извършения от експертизата на 30.11.2023г. оглед на място и посещение на [община] се установи, че в процесния имот с КИ 00702.524.138 [населено място], [улица], с площ 468 кв.м, съгласно действащата кадастрална карта - Заповед за одобрение на КККР №300-5-52- 08.07.2004 на изпълнителния директор на АК и Заповед за изменение на КККР № 18-5627-05.07.2018 г. на Началника на СГКК-П., са отразени две сгради: масивна жилищна сграда 1, еднофамилна, брой етажи 1, със застроена площ 57 кв.м и масивна жилищна сграда 2, еднофамилна, брой етажи 1, застроена площ 21 кв.м. Има данни, че около 24.04.2010 г. тези две сгради са разрушени и към датата на огледа - 30.11.2023 г. те не съществуват, като на тяхно място се изгражда нов строеж, като на 17.05.2010 г. е издаден Протокол за откриване на строителна площадка.

Към датата на преустановяване на захранването - 28.04.2022 г. и към датата на извършения оглед - 30.11.2023 г. двете сгради 1 и 2 в поземлен имот: [населено място], [улица]№ 45, отразени на скиците не съществуват, доколкото на тяхно място се изгражда строеж с издаден на 20.05.2020 г. АКТ за приемане на конструкцията (Образец 14).

През целия период от 12 години (от 2010 до 2022 г.) жалбоподателят е ползвал мини ел.табло в двора си, изградено в кутия от въздушен пускател, оборудвано с два противовлажни контакта тип „Ш.“, на входа на които е монтиран и мини прекъсвач/предпазител, който има максималнотокова защита. Тоест този разпределител на ел. енергия е захранвал с ток 12 години строежа на жалбоподателя ефективно и надеждно, с гарантирана безопасна експлоатация до 28.04.2022 г., когато електрозахранването е преустановено, електромерът е демонтиран, а партидата е закрыта!

Изграденото съоръжение разпределител на електрическа енергия, се е захранвало от електромерното табло, монтирано на бетонов електрически стълб през улицата, чрез въздушно окачен силов кабел и е стигал до двора на жалбоподателя, като е

обслужвало 12 години новия строеж с доставка на електрическа енергия. Това съоръжение може да се приеме както като технологично оборудване, така и като електрическо съоръжение. Да, това е присъединително съоръжение, доколкото до 28.04.2022 г. е било свързано чрез СТИ, отчитащо потребената електрическа енергия на жалбоподателя, към ЕРМ на „ЕР Юг“ ЕАД. При извършения оглед съоръжението се виждаше заедно със спирално навития отсъединен от електромерното табло кабел, монтирано до 28.04.2022 г. на ел. стълб на улицата.

Следва да се отбележи, че съдът кредитира изготвената експертиза единствено в частите съдържащи заключения свързани с техническите параметри на същата и установените при извършените посещения на място обстоятелства. Частите на експертизата съдържащи правни оценки, интерпретации и тълкуване на различни нормативни и ненормативни актове и договори, както и личните впечатления и оценки на вещото лице- не се ползват от съда, доколко експертизата следва да отговори на поставените ѝ задачи свързани с технически познания на вещото лице, като същата не може да изземва функцията на съда по оценка и тълкуване на фактите и правните норми.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Подадената пред съда жалба е допустима, подадена от надлежна страна, с правен интерес от оспорване и в предвидения за това срок. По същество обаче, същата се явява неоснователна.

Оспореното Решение № Ж-42 от 19.01.2023г. на КЕВР е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на материалния закон и липса на нарушения на административнопроцесуалните норми. Видно от приложената и приета от съда административна преписка, КЕВР е изпълнила нормата на чл. 142 и сл. от Наредба № 3. Спазена е нормата на чл. 35 от АПК, като Комисията е събрала в хода на административното производство всички относими доказателства.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Настоящият състав намира оспореното решение на КЕВР за законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми. По приложението на материалния закон:

Безспорно по делото е установено, че сградите, които са били захранени с ел.енергия са били съборени и на тяхно място има стоеж. Според разпоредбата на параграф 1, т.8 от Допълнителните разпоредби на Наредба №6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи- „обект на клиент“ е дефинирано като: „съвкупност от терен, сгради, технологично оборудване, електрически съоръжения и приемница на ел.енергия“. Т.е. обекта включва всички изброени компоненти и при липсата, на който и да е от тях, следва да се приеме, че е налице и промяна на този обект. В случаят, са премахнати сградите в обекта на жалбоподателя, за които е имало надлежно присъединяване, с което е отпаднало и задължението на електроразпределителното дружество да захранва с ел.енергия конкретния обект, тъй като този обект вече не е същият. В тази връзка, правилно и законосъобразно е прието, че договорът за доставка на ел.енергия следва да бъде прекратен, доколкото същият е останал без предмет. Което между впрочем, е било известно на жалбоподателя още при започване на строежа, видно от издадено разрешение за строеж №258, в сила от 07.09.2009г. за процесния парцел и представения

Предварителен договор за присъединяване №112055457/11.06.2009г. на ЕВН България Електроразпределение АД /л48 и49 от делото/. Както беше посочено, в този договор е предвидено, че „За сключване на Договор за присъединяване Потребителя подава писмено искане след одобряване на инвестиционния проект и издаване на разрешителното за строеж за изграждане или преустройство на присъединявания обект. При незапочване на процедура за сключване на договор за присъединяване в срок от една година по вина на Потребителя се подава ново искане за присъединяване на обекта.“. В случаят, жалбоподателят не е изпълнил законовите и договорните си задължения за приключване на процедурата по присъединяване на строежа на новата сграда в парцела. Въпреки това, въпросният строеж е бил захранван с ел.енергия до установяване на погиване на присъединените сгради, което е станало едва на 27.04.2022г., което е довело и до преустановяване на ел.захранването на строежа на 28.04.2022г. Действително, електроразпределителното дружество в значително по-късен момент е установил събарянето на присъединените сгради, съответно и основанието за прекратяване на електрозахранването на обекта, но това не прави действията им незаконосъобразни.

Предвид гореизложеното, правилно е прието от административния орган и електроразпределителното дружество, че изискването за присъединен към електрическата мрежа не е било изпълнено от страна на жалбоподателя, предвид на липса на идентифициране на сграда, която е била предмет на присъединяване към мрежата, а договорът за доставка на ел.енергия следва да се приеме, че е прекратен по право, поради премахване от страна на жалбоподателя на присъединения обект.

Неотнормирани към предмета на настоящия спор са установените с експертизата факти, свързани с годността и безопасността на изградените в обекта съоръжения за свързване към ел.мрежа, доколкото както беше посочено, липсата на сграда предмет на присъединяване е достатъчно основание за прекратяване на договора за доставка и пренос на ел.енергия. Предвид на което, изложените допълнителни аргументите на електроразпределителното дружество въпреки, че не се споделят от настоящия съдебен състав, не променят извода за законосъобразност и правилност на обжалвания акт.

По така изложените съображения, съдът намира обжалваното решение на КЕВР за правилно и законосъобразно, поради което жалбата срещу него, следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора сторените от жалбоподателя разноски остават за негова сметка. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати сумата от по 100 лева– разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК Административен съд София –град, III отделение, 79-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Б. Д. Д. с ЕГН [ЕГН] срещу Решение № Ж-42 от 19.01.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране

ОСЪЖДА Б. Д. Д. с ЕГН [ЕГН] да заплати на КЕВР сумата в размер на 100 /сто/ лв.,

представляваща направени по делото разноски за юрискокултско възнаграждение.
Решението подлежи на оспорване пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено.
Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: